

vestníku SR č. 187/2022 zo dňa 29.09.2022. Žalovaný je fyzická osoba, ktorej úpadca na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo 419755642 uzavretej dňa 16.07.2018 poskytol spotrebiteľský úver v sume istiny 5.000,- eur, s úrokom 18,98% ročne. Žalovaný s úpadcom uzatvoril tiež zmluvu o zabezpečení poistenia schopnosti splácať úver, ktoré bolo dobrovoľné a nebolo podmienkou poskytnutia úveru. Žalovaný sa zaviazal splácať náklady na poistné v sume 8,- eur mesačne spolu so splátkou úveru. Žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním splátok poistného a úveru. Veriteľ výzvou zo dňa 23.07.2020 vyzval žalovaného na zaplatenie dlžných mesačných splátok. Výzvou s názvom „Posledná výzva“ zo dňa 21.12.2020 vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej mesačnej splátky úveru a súčasne upozornil žalovaného, že si od omeškania s úhradou príslušnej splátky uplatňuje zmluvné a zákonné nároky spojené s omeškaním, t.j. zmluvnú pokutu a úrok z omeškania, že vymáhanie nárokov môže byť odovzdané do mandátnej správy a že pokiaľ dlžná suma akejkoľvek mesačnej splátky nebude uhradená a s jej úhradou bude žalovaný v omeškaní so splácaním viac ako 3 mesiace, veriteľ môže pristúpiť k zosplateniu celého dlhu zo zmluvy. Nakoľko bolo uznesenie o vyhlásení konkurzu zverejnené v Obchodnom vestníku SR dňa 29.09.2022, účinnosť zosplatenia nastala dňa 30.09.2022 zo zákona. Nezaplatená istina úveru predstavuje 3.016,12 eur, nezaplatené poistné je 264,- eur, nezaplatené úroky z úveru predstavujú 878,54 eur, nezaplatená zmluvná pokuta z omeškaných splátok je 420,- eur a uplatnil si aj úroky z omeškania z jednotlivých omeškaných splátok úveru a splátok poistného, ako aj úroky z omeškania zo zosplateného zvyšku dlhu. Ďalej žalobca žiadal priznať náklady za vystavenie výzvy z 21.12.2020 a 15.04.2021 v sume po 4,- eur za každú.

3. Žalovaný sa vyjadril k žalobe písomne dňa 13.03.2023 a uviedol, že si je dlhu vedomý a nespochybňuje jeho dôvod ani jeho výšku. Rád by dlh vyrovnal, ale nie schopný zaplatiť dlh naraz, ale iba v splátkach. Žalobca s poukazom na toto vyjadrenie navrhol vydanie rozsudku pre uznanie. Súd však rozsudkom pre uznanie nerozhodol, pričom učinil tak z dôvodu, že zo strany žalovaného nebol vyjadrený jednoznačný a nepodmienený uznávací prejav, na podklade ktorého by bolo možné vydať rozsudok pre uznanie. V ďalších vyjadreniach žalovaný uvádzal svoje výhrady k uplatnenému nároku, poprel jeho dôvodnosť, pričom aj z tohto jeho ďalšieho postoja je možné jednoznačne uzavrieť, že neuznal nárok bez výhrad a pripomienok, práve naopak, uvádzal dôvody, pre ktoré nie je možné celý dlh žalobcovi priznať. Ak by však aj akékoľvek jeho vyjadrenie malo povahu bezvýhradného uznávacieho prejavu (čo podľa názoru súdu splnené nebolo), súd uvádza, že ani uznanie dlhu spotrebiteľom v spotrebiteľskom spore nezabavuje súd povinnosť skúmať predložené dôkazy a vyhodnocovať ich z pohľadu hmotného práva (k tomu zhodne napr. rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6CoCsp/62/2020 zo dňa 08.06.2021 a rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 4Co/246/2018 zo dňa 21.11.2018). Ak by totiž súd mal priznať uznávaciemu prejavu procesnoprávne následky bez ohľadu na hmotné právo, vydaný rozsudok pre uznanie by v tomto prípade bol v rozpore s hmotným právom. V prípade žalovaného - spotrebiteľa je zjavné, že nejde o osobu znalú práva a aj keby žalobou uplatnenú pohľadávku nepoprel, má právo na súdnu ochranu ako spotrebiteľ a nemôže byť zaviazaný na úhradu akéhokoľvek dlhu, teda aj takého, ktorý je vyvodzovaný z porušenia predpisov o spotrebiteľských úveroch. Prišlo by sa zásade spravodlivosti, ak by v konaní pasívni spotrebiteľia boli zvyhodňovaní voči spotrebiteľom, ktorí dlh pred súdom uznajú (a to častokrát len z obavy, že v opačnom prípade im nebude umožnené uhradiť dlh v splátkach), či už z dôvodu neinformovanosti, neznalosti svojich práv, pocitu bezmocnosti voči dodávateľovi, ktorý je v konaní právne zastúpený a podobne. Súd preto rozsudkom pre uznanie nerozhodol.

4. V ďalšom konaní žalovaný predložil príkazy na úhradu a tvrdil, že tento úver má už splatený v celom rozsahu. Žiadne platby nad rámec tých, ktoré vyplývajú z predložených príkazov, nevykonával. U úpadcu mal celkovo 3 úvery. Úver si bral, aby uhradil iné úvery. Uhradil 27 splátok, potom prišiel o prácu. Keď zarábala, platil aj viac, ako bolo treba, lebo s platením problém nemal, až keď prišiel o prácu, problém nastal. Všetky úvery u tohto veriteľa si nechal poistiť, lebo vedel, aké to je, keď človek príde o prácu, že nie je ľahké z úverov potom vykorčuľovať. Aj ohľadom tejto spornej úverovej zmluvy telefonoval do poisťovne, nahlásil im, že prišiel o prácu, že nie je schopný úver splácať. Bolo mu povedané, aby si vypísal papier do poisťovne a že potom to budú riešiť. On preto volal do poisťovne na infolinku, povedali mu, že už to riešia a on sa už nemusí starať.

5. V ďalšom konaní žalobca doplnil, že žalovaný uhradil sumu 4.074,06 eur, pričom na istinu pripadla suma 1.596,04 eur, na zmluvné úroky pripadla suma 1.730,31 eur, suma 387,84 eur pripadla na zníženie splátkového kalendára na istine (o túto sumu bola istina žalovaným predplatená, v dôsledku čoho sa zmenil splátkový kalendár tak, že sa znížili mesačné splátky so zachovaním počtu splátok), na poplatok

za kolekcie suma 14 eur, na úrok z omeškania suma 6,76 eur, na zmluvnú pokutu suma 13,80 eur, na splatenie poistenia suma 216,- eur a na poplatok pre INTRUM suma 109,15 eur. Sumu poistného tvorí poistné v splátkach do okamihu vyhlásenia konkurzu. Poistné zahrnuté v splátkach splatných v júli, auguste, septembri a októbri 2020 boli uhradené dňa 02.12.2020. Sumu 878,54 eur tvoria neuhradené úroky obsiahnuté v splátkach č. 28 až 60. Suma 1.190,48 eur predstavuje tú časť zosplatennej istiny úveru, s úhradou ktorej sa dostal do omeškania žalovaný dňom nasledujúcim po dni účinnosti uznesenia o vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu. Mesačná splátka úveru bola ponížená z pôvodnej sumy 129,64 eur na sumu 118,02 eur, pričom k zmene výšky mesačnej splátky došlo z dôvodu vyšších úrad (preplatkov) zo strany žalovaného v období roku 2019. Keďže podľa článku II. bodov 3. a 4. zmluvy, mali byť prípadné preplatky použité na predčasné splatenie úveru a zároveň celkový počet splátok 60 mal zostať zachovaný, muselo dôjsť zmene splátkového kalendára a zníženiu výšky mesačnej splátky úveru. K procesu overovania bonity žalovaného uviedol, že súčasťou žiadosti žalovaného o úver boli tiež informácie, poskytnuté žalovaným, v rozsahu: identifikačné údaje, rodinný stav, adresa trvalého pobytu a prechodná adresa, číslo bankového účtu, kontaktné údaje (v rozsahu telefónne číslo a e-mail), počet osôb, vo vzťahu ku ktorým má žalovaný vyživovaciu povinnosť, typ bývania, dosiahnuté vzdelanie. Okrem uvedených údajov žalovaný prostredníctvom žiadosti poskytol nasledovné údaje: zdroj príjmu - pracovná zmluva, pracovná pozícia: robotník, názov a adresa zamestnávateľa - Kaufland Slovenská republika v.o.s., Trnavská cesta 41/A, 831 04 Bratislava, priemerný čistý mesačný príjem - 791,84 eur. Minimálne výdavky 205,07 eur, dotypované výdavky 0,00 eur. Informácie o zámere ísť do dôchodku v najbližšej dobe - nevyplnené. Informácie o zrážkach zo mzdy realizovaných voči žalovanému a o prípadnej rozhodcovskej zmluve, ktorej zmluvnou stranou by bol žalovaný – neuvedené. Spoločné príjmy spotrebiteľa 791,84 eur, spoločné výdavky spotrebiteľa 205,07 eur, voľné zdroje spotrebiteľa 334,02 eur. Čestné vyhlásenia žalovaného, o tom, že na majetok nebol vyhlásený konkurz, ani nebola povolená reštrukturalizácia, nie je v omeškani s plnením svojich záväzkov voči iným veriteľom (napr. Daňový úrad, Sociálna poisťovňa), nie je politicky exponovanou osobou, nie je vedený súdny spor, alebo iné súdne alebo administratívne či iné konanie, ktoré by mohlo ovplyvniť schopnosť žalovaného plniť záväzky zo záväzkového vzťahu so žalobcom. Na preukázanie tvrdení, žalovaný predložil občiansky preukaz, vodičský preukaz, pracovnú zmluvu, výplatné pásky za mesiace 04/2018, 05/2018 a 06/2018 a výpis z účtu za mesiac jún 2018. Žalobca vykonal aj vlastné šetrenie, prostredníctvom informácií z príslušných databáz, a to lustráciou v registri úverov – CRIF – nebank a registerUverov s.r.o. Zo všetkých vyššie uvedených skutočností vyplynul záver, že pravidelné mesačné príjmy žalovaného predstavujú sumu 791,84 eur a zároveň pravidelné mesačné výdavky žalovaného predstavujú sumu 457,82 eur, pozostávajúce zo životného minima žalovaného vo výške 205,07 eur, rezervy vo výške 117,35 eur a výdavkov z registra úverov vo výške 135,40 eur. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný v čase posudzovania žiadosti pravidelne disponoval voľnými zdrojmi vo výške 334,02 eur mesačne, a teda disponoval dostatočnou sumou na zaplatenie splátok tohto úveru. Doplnil, že žalovaný prestal úver splácať počnúc 27. splátkou. Poplatok za kolekcie predstavuje poplatky za upomienky z 08.02.2019 v sume 3,- eur a 4,- eur a z 02.12.2020 v sume 3,- eur a 4,- eur. K argumentácii žalovaného uviedol, že na sporný úver neexistuje od žalovaného žiadne platby nad rámec tých, ktoré už uviedol a že voči žalovanému boli vedené ešte dve konania na Okresnom súde Trenčín sp.zn. 21Csp/7/2023 a na Okresnom súde Banská Bystrica sp.zn. 41Up/1485/2021, pričom pohľadávka z tohto konania bola splatená v sume 6.374,61 eur dňa 18.02.2023. Žalobca tiež nemal žiadnu vedomosť o nahlásenej poisťnej udalosti žalovaného

6. Na posledné pojednávanie dňa 07.09.2023 sa nedostavil bez ospravedlnenia žalovaný, ktorý zobral na vedomie tento termín pojednávania na predošlom pojednávaní, na ktorom súd so stranami (vtedy oboma prítomnými) termín aj čas pojednávania dohodol. Žalovaný teda bol riadne upovedomený o termíne pojednávania nariadeného na deň 07.09.2023, na pojednávanie sa bez ospravedlnenia nedostavil, o odročenie pojednávania nežiadal. Súd preto pojednával v neprítomnosti žalovaného. Na tomto pojednávaní zobral žalobca žalobu späť v časti o zaplatenie sumy poistného 80,- eur (žiadal už len zaplatenie sumy 184,- eur na poistnom ako poistné od novembra 2020 do okamihu vyhlásenia konkurzu) a v časti úrokov z omeškania vo výške 5% ročne z nákladov spojených s poistením v sume 8,- eur zahrnutých v splátkach splatných v mesiaci júl 2020 až október 2020 za obdobie od 03.12.2020 do zaplatenia.

7. Podľa ustanovenia § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), Žalobca môže vziať žalobu späť. Podľa ustanovenia § 145 ods. 2 CSP, Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzataní žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Podľa ustanovenia § 146 ods. 1 CSP, Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov

nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. S poukazom na dispozitívny úkon žalobcu spočívajúci v čiastočnom späťvzati žaloby v časti špecifikovanej v odseku 6 vyššie, a vzhľadom na to, že žalovaný nevyslovil nesúhlas s týmto čiastočným späťvzatím žaloby, súd konanie prvým výrokom v dotknutej časti konanie zastavil.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

9. Súd mal preukázané, že spol. Silverside, a.s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník dňa 16.07.2018 uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 419755642, ktorej predmetom bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru v sume 5.000,- eur. Spotrebiteľský úver sa žalovaný zaviazal splácať v 60 mesačných splátkach po 129,64 eur vždy do 16. dňa v mesiaci, pričom celkovo bol povinný uhradiť sumu 7.778,40 eur. Prvá splátka bola splatná dňa 16.08.2018, konečná splatnosť bola dohodnutá na deň 16.07.2023. RPMN bola 20,68 %, fixná úroková sadzba 18,98 % ročne, priemerná hodnota RPMN 12,46 %, odplata 18,98%. Podľa čl. II bodu 3 zmluvy dlžník žiadal, aby jeho prípadný preplatok počas trvania záväzkov z tejto zmluvy bol použitý na predčasné splatenie úveru aj čiastočné. Podľa čl. IX bodu 1 zmluvy, ak sa dlžník dostane do omeškanie so splácaním pravidelných splátok alebo ich časti podľa tejto zmluvy, veriteľ má právo požadovať okrem omeškaných pravidelných splátok zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 12% ročne z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania. Súčasťou zmluvy bol aj splátkový kalendár pre celú dobu splácania, tj. pre všetkých 60 mesačných splátok. Následne z dôvodu, že žalovaný vykonával spočiatku aj vyššie mesačné platby, ako bola dohodnutá výška mesačnej splátky, v zmysle čl. II bodu 3 úverovej zmluvy, boli tieto platby navyše použité na čiastočné predčasné splatenie úveru, v dôsledku čoho sa znížila istina úveru pri zachovaní počtu splátok (60) a bol vystavený nový splátkový kalendár k úverovej zmluve, podľa ktorého výška mesačnej splátky sa znížila na 126,02 eur (vrátane 8,- eur poistného) počnúc splátkou č. 24, teda bez poistného na sumu 118,02 eur.

10. Súd mal preukázané, že spol. Silverside, a.s. ako poisťník a žalovaný dňa 16.07.2018 uzatvorili súčasne aj samostatnú zmluvu o zabezpečení poistenia schopnosti splácať úver č. 419755642, pričom poisťník sa na základe nej zaviazal zabezpečiť pre žalovaného poistenie schopnosti splácať úver z úverovej zmluvy č 419 755 642 zo dňa 16.07.2018 v rozsahu komplexného súboru poistenia pre prípad smrti, invalidity, pracovnej neschopnosti, straty zamestnania a nezamestnanosti, v sume poistného 8,- eur mesačne. Podľa ustanovení zmluvy, poistenie bolo dobrovoľné a nebolo podmienkou poskytnutia úveru, čo potvrdil aj žalovaný, keď uviedol, že žiadal poistenie k úveru, lebo vedel, že by mohol byť problém so splácaním, ak by prišiel o prácu. Podľa zmluvy o zabezpečení poistenia schopnosti splácať úver poistné sa zaviazal žalovaný splácať spolu s pravidelnou splátkou úveru podľa úverovej zmluvy v sume 8,- eur mesačne. Ak žalovaný tvrdil, že si uplatnil vo vzťahu k tomuto úverovému vzťahu z predmetnej poistnej zmluvy poistnú udalosť z dôvodu, že prišiel o prácu, uvedené nebolo preukázané. Naopak, dopytom na poisťovňu (Union poisťovňa, a.s. ako právneho nástupcu spol. Poštová poisťovňa, a.s.) bolo zistené, že v súvislosti so zmluvou o zabezpečení poistenia schopnosti splácať úver č. 419755642 neevidujú žiadnu poistnú udalosť. Žalovaný rovnako nepredložil žiaden dôkaz o tom, že by nahlásil poistnú udalosť a dožadoval sa poistného plnenia, keď uviedol, že sa pokúsi dohľadať k tomu listiny, avšak tieto súdu nedoručil a na ďalšie pojednávanie sa bez ospravedlnenia nedostavil.

11. Žalovaný obdržal a podpísal aj sadzobník poplatkov, kde sa uvádza o.i. poplatok za 1.listovú upomienku pri oneskorenej úhrade 3,- eur, vystavenie listovej upomienky s informáciou o možnosti zosplatenia/odovzdania do mandátnej správy 4,-eur, poplatok za vstavenie oznámenia o zosplatení pohľadávky 4,- eur.

12. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný vyčerpал sumu 5.000, -eur, čo žalovaný ani nerozporoval. Žalovaný uhradil na splátkach celkovo sumu 4.074,06 eur, pričom uvedené vyplýva aj z predloženej platobnej disciplíny (súčet položiek „Prijatie splátky klienta pre úver“). Ak žalovaný tvrdil, že mal uhradiť celý žalovaný dlh, toto v konaní nebolo preukázané. Žalovaný predložil potvrdenia o platbách zo dňa 18.02.2022 v sume 6.374,16 eur a 668,03 eur. Tieto platby však neboli platbami na sporný úver, ktorý je predmetom tohto sporu. Aj z predložených príkazov na úhradu vyplýva, že žalovaný sám označil tieto platby variabilným symbolom VS0110147687, čo korešponduje s číslom úverovej zmluvy uzatvorenej medzi Silverside, a.s. a žalovaným č. 110147687 dňa 27.03.2018. Dlž z tejto úverovej zmluvy bol predmetom konania vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 41Up/1485/2021 a konanie sa skončilo vydaním platobného rozkazu zo dňa 27.01.2022, kde bol žalovaný zaviazaný na zaplatenie istiny 4.071,31 eur a 197,87 eur, úrokov 1.542,57 eur, zmluvnej pokuty 477,48 eur, nákladov 4,- eur a úrokov z omeškania, vrátane trov konania 674,02 eur. Žalovaný

sám spolu s príkazmi na úhradu súdu predložil túto úverovú zmluvu č. 110147687 a listiny doručené mu v konaní sp.zn. 41Up/1485/2021 z Okresného súdu Banská Bystrica, z čoho tiež vyplýva, že sám tieto platby platil v súvislosti s úverovým vzťahom zo zmluvy č. 110147687 uzatvorenej dňa 27.03.2018 a nie z úverovej zmluvy č. 419755642 zo dňa 16.07.2018, ktorá je predmetom tohto sporu. Označenie platieb variabilným symbolom zhodným s číslom úverovej zmluvy tak jednoznačne identifikuje platby žalovaného k inému úverovému vzťahu ako k tomu, ktorý je predmetom tohto konania. Ani výpoveď svedka – otca žalovaného, v súčinnosti s ktorým tieto platby boli realizované, nemôže na tomto závere nič zmeniť, keď napokon svedok ani nevedel naisto, koľko úverových vzťahov jeho syn u tohto veriteľa mal, keď tvrdil, že mal len 2 úvery, keď napokon boli 3. Dlh z ďalšej úverovej zmluvy č. 485171929 zo dňa 18.10.2018 bol totiž predmetom sporu na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 21Csp/7/2023, ktoré bolo skončené vydaním rozsudku zo dňa 28.06.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.07.2023. Sám aj svedok uviedol, že platby žalovaným boli vykonané, keď žalovanému prišli papiere z Okresného súdu Banská Bystrica, a teda aj on sám potvrdil vzťah týchto platieb k inému konaniu na inom súde, ako k prejednávanej veci, ktorá sa od počiatku vedie na Okresnom súde Trenčín. Jednoznačne tak bolo preukázané, že žalovaný platbami vyplývajúcimi z predložených príkazov na úhradu zo dňa 18.02.2022 platil dlh, na úhradu ktorého bol zaviazaný platobným rozkazom sp.zn. 41Up/1485/2021 zo dňa 27.01.2022 (ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť) a nie dlh, ktorý je predmetom tohto sporu. Súd mal preto ustálenú výšku celkových úhrad žalovaného na sumu 4.074,06 eur a nie viac.

13. Žalovaný bol vyzývaný na úhradu dlžných mesačných splátok upomienkou z 23.07.2020, ktorú prevzal dňa 28.07.2020. Následne mu bola doručená výzva zo dňa 15.04.2021 na úhradu dlžných splátok 665,04 eur, ktorú prevzal dňa 19.04.2021 a tiež bol vyzývaný výzvou zo dňa 21.12.2020 na úhradu dlhu v sume 262,74 eur, doručenou dňa 28.12.2020.

14. Z predložených listín ďalej vyplynulo, že žalovaný bol veriteľom lustrovaný v registri úverov a registri CRIF, žalovaný predložil veriteľovi so žiadosťou o úver výpisy z bankového účtu za mesiac jún 2018, doklady o vyúčtovaní mzdy za mesiace apríl až jún 2018, pracovnú zmluvu u zamestnávateľa Kaufland Slovenská republika v.o.s.. V žiadosti o poskytnutie úveru žalovaný uviedol a svojím podpisom potvrdil, že je zamestnaný, kto je jeho zamestnávateľ, uviedol výšku čistého príjmu 791,84 eur mesačne, výšku výdavkov, vzdelanie, bytovú situáciu, aj to, že je slobodný a nemá vyživovacie povinnosti.

15. Zákonné ustanovenia:

Podľa § 52 Občianskeho zákonníka (OZ), (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

Podľa § 2 písm. a, b, d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, Na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje

spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 1 ods. 1 a 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, (1) Odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve. (4) Na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

Podľa § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, Ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

Podľa § 3a ods. 1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, (1) Ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru. (2) Za sankcie podľa odseku 1 sa považujú úroky z omeškania, zmluvné pokuty a akékoľvek iné plnenia za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov.

Podľa § 544 Občianskeho zákonníka, Ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného

predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 46 ods. 1 vety prvej zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, Nesplatené pohľadávky a záväzky úpadcu, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu a ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu, sa od vyhlásenia konkurzu až do zrušenia konkurzu považujú za splatné, ak tento zákon neustanovuje inak; to platí rovnako pre podmienené pohľadávky, ktoré sa v konkurze uplatňujú prihláškou.

16. Súd konštatuje aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v spore. Dňa 29.09.2022 bolo v Obchodnom vestníku SR č. 187/2022 pod číslom K056351 zverejnené Uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 22.09.2022, sp. zn. 31K/25/2022, ktorým Okresný súd Bratislava I vo výroku I. rozhodol o vyhlásení konkurzu na majetok spoločnosti Silverside, a. s. v konkurze, tj. veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej so žalovaným. Dňa 10.10.2022 bolo v Obchodnom vestníku SR č. 194/2022 pod číslom K058318 zverejnené Uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 04.10.2022, sp. zn. 31K/25/2022, ktorým Okresný súd Bratislava I vo výroku II. rozhodol o tom, že do funkcie správcu ustanovuje JUDr. Jaroslava Jakubča, so sídlom kancelárie: Horné záhrady 2, 974 01 Banská Bystrica, číslo správcu: 1680. Dňa 04.05.2023 bolo v Obchodnom vestníku SR č. 85/2023 pod číslom K024068 zverejnené Uznesenie Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 24.04.2023, sp. zn. 31K/25/2022, ktorým Okresný súd Bratislava I vo výroku II. rozhodol o tom, že do funkcie správcu ustanovuje spoločnosť UBC 2020, k. s., so sídlom kancelárie: Zelinárska 6,82108 Bratislava, číslo správcu: 2009. Podľa § 47 ods. 5 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi, možno po vyhlásení konkurzu začať len na návrh správcu, návrhom podaným voči správcovi v súlade s týmto zákonom alebo z podnetu orgánu príslušného na konanie, pričom účastníkom konania namiesto úpadcu je správca. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia tak správca úpadcu je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby o zaplatenie dlžnej pohľadávky voči dlžníkovi úpadcu.

17. Súd podľa vykonaných dôkazov vyhodnotil, že vzťah medzi úpadcom a žalovaným je potrebné posudzovať ako spotrebiteľský, a to s poukazom na § 52 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Úpadca ako dodávateľ v danom prípade pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, pričom žalovaný v predmetnom spore vystupuje ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Medzi predmetnými stranami bola konkrétne uzavretá zmluva o bezúčelovom spotrebiteľskom úvere, ktorý bol poskytnutý bezhotovostne na účet dlžníka. Keďže súd ustálil, že zmluva uzatvorená so žalovanou je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a vzťahuje sa na ňu zákon č. 129/2010 Z.z., súd najskôr zisťoval, či zmluva o spotrebiteľskom úvere má všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 tohto zákona, pričom súd konštatuje, že zmluva obsahuje všetky povinné náležitosti vymenované v tomto zákonnom ustanovení a žiadna taká náležitosť, ktorá by spôsobovala bezúročnosť a bez poplatkovosť úveru (§ 11 ods. 1 zákona), neabsentuje. Nechýba žiadna taká náležitosť, pre absenciu ktorej by dlžník nevedel posúdiť rozsah svojho záväzku. Súčasne súd nevzhladol žiaden dôvod, pre ktorý by zmluva o spotrebiteľskom úvere mala byť neplatná, keď táto bola uzatvorená v písomnej forme, podpísaná je oboma zmluvnými stranami, obsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy tohto typu, je napísaná čitateľne, zrozumiteľne a ustanovenia sú jasne a jednoznačne formulované. Podľa právneho názoru súdu, žalobca pred uzavretím zmluvy o úvere splnil všetky podmienky § 7 zákona č. 129/2010 Z.z., keď dôsledne, vychádzajúc aj z výšky žiadaného a poskytnutého úveru, nielenže zisťoval všetky potrebné údaje o majetkových, príjmových a výdavkových pomeroch žalovaného, priamo z údajov poskytnutých mu žalovaným pred uzavretím zmluvy, z ním poskytnutých písomností, ale aj lustráciu

z jemu dostupných registrov. Nespoľahol sa tak len na žalovaným uvedené údaje, ale tieto si aj sám overil a súčasne vyžadoval od žalovaného, aby doložil aj doklady preukazujúce jeho vtedajšiu sociálnu situáciu, keď mal k dispozícii potvrdenie o výške príjmu a výplatné pásky za 3 predošlé mesiace, ako aj výpis z bankového účtu žalovaného. Ak žalobca tvrdil, že zohľadnil sumu splátok ďalších úverov vo výške 135,40 eur mesačne, uvedené korešponduje s tým, že na základe skoršieho úveru u totožného veriteľa na základe zmluvy č. 11014768706 zo dňa 27.03.2018 platil žalovaný úver v sume 127,40 eur mesačne a náklady na poistenie 8,- eur mesačne, spolu 135,40 eur, ako to vyplýva z listín obsiahnutých v spise Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 41Up/1485/2021 (ďalší úver, o ktorom sa pojednávalo v konaní na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 21Csp/7/2023 v čase uzatvorenia úverovej zmluvy zo dňa 16.07.2018 ešte nebol dojednaný – úverová zmluva je až z 18.10.2018). Napokon, žalovaný v roku 2019 splácal mesačne aj viac, ako bol povinný (z ktorého dôvodu sa mu aj zmenil splátkový kalendár tak, že sa mesačná splátka z dôvodu tohto „predplácania“ ponížila) a aj sám potvrdil, že na začiatku, keď bol zamestnaný, nemal problém so splácaním úveru. Aj z týchto skutočností možno vyvodiť, že výška splátky, vychádzajúc zo zistení v čase uzatvorenia zmluvy, bola primeraná a v možnostiach žalovaného.

18. Na základe informácií, zverejnených Ministerstvom financií SR, v súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bank (§ 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka), najvyššia prípustná výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru za 1. štvrťrok 2018 pri zmluvnej splatnosti nad 1 do 5 rokov vrátane, bola stanovená vo výške 20,68 %, tj. ako 10,34% x 2 (odplata môže predstavovať maximálne dvojnásobok sumy 10,34%). RPMN bola v zmluve určená na 20,68%, tj. presne v sadzbe, akú uvedené zákonné ustanovenia ešte umožňovali. Odplata v zmluve určená na 18,98% ročne je potom rovnako v zákonných rámcoch a neprevyšuje najvyššiu prípustnú kogentne stanovenú výšku odplaty. Ani úrok ako jediná v tomto prípade dojednaná odplata v danom prípade nebol dohodnutý v nezákonnej výške a nijakým neprimeraným spôsobom neprevyšoval vtedy zákonodarcom nastavené limity. Odplata tak neprekračovala najvyššiu prípustnú odplatu s poukazom na § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a § 1 a § 1a Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

19. Z listinných dokladov predložených do spisu vyplynulo, že žalobca poskytol žalovanému úver v sume 5.000,- eur, čo nebolo sporné a žalovaný uhradil na splátkach sumu 4.074,06 eur, z čoho na istinu bola započítaná suma 1.596,04 eur (táto suma vyplýva aj z platobnej disciplíny ako súčet položiek „Splatenie istiny“). Okrem toho platbami nad rámec pravidelných úhrad žalovaný uhradil ešte sumu 387,84 eur, ktorá bola tiež započítaná na poníženie istiny (táto suma vyplýva z platobnej disciplíny ako súčet položiek „zmena splátkového kalendára znížením mesačných splátok“). Celkovo tak z úveru žalovaný uhradil na istinu sumu 1.983,88 eur, a teda nezaplatený zostatok istiny je 3.016,12 eur. Uvedený nezaplatený zvyšok istiny 3.016,12 eur korešponduje so súčtom splátok istiny obsiahnutých v splátkach č. 28 až 60 (podľa upraveného splátkového kalendára na č.l. 73 a 93). Čo sa týka zmluvných úrokov, ktoré boli zo strany žalobcu vyčíslené vo výške 878,54 eur, k tejto sume dospel žalobca odpočítaním sumy úrokov podľa splátkového kalendára a sumy zaplatených úrokov v zmysle platobnej disciplíny v sume 1.730,31 eur (táto suma vyplýva aj z platobnej disciplíny ako súčet položiek „Splatenie úrokov“). Nezaplatený zostatok na úrokoch 878,54 eur predstavuje splátky úrokov obsiahnuté v splátkach č. 28 až 60 (podľa upraveného splátkového kalendára na č.l. 73 a 93). Čo sa týka nákladov na poistné, po čiastočnom späťvzatií uplatnená suma predstavuje 184,- eur, čo je 23 splátok poistného dohodnutého na sumu 8,- eur mesačne, a to za obdobie november 2020 až september 2022 (do okamihu vyhlásenia konkurzu). Ako vyplýva z platobnej histórie, žalovaným uhradených bolo 27 splátok poistného (viď položka „splatenie poistného“ až po splátku č. 27 splatnú dňa 16.10.2020), čo korešponduje s tvrdením žalobcu, že na poistné bolo uhradených celkovo 216,- eur (27 x 8 eur). Nezaplatené tak ostali náklady na poistné splatné počnúc novembrom 2020 do okamihu vyhlásenia konkurzu v septembri 2022, čo je 23 mesiacov x 8,- eur, spolu 184,- eur. Uplatnené sumy tak zodpovedajú listinným dôkazom.

20. Žalovaný si svoje zmluvné povinnosti riadne a včas nesplnil, so splátkami úveru a poistného sa dostal do omeškania, keď, ako vyplýva z platobnej histórie, poslednú čiastkovú úhradu vykonal dňa 02.12.2020 a potom platiť prestal. Úver v tomto prípade nebol vyhlásený za predčasne splatný (veriteľ toto právo nevyužil), ale úver vrátane poistného sa stal splatným v dôsledku vyhlásenia konkurzu na majetok veriteľa (§ 46 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z.), teda zo zákona dňom 30.09.2022 (deň po zverejnení uznesenia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku dňa 29.09.2022). To znamená, že dlžné splátky do 30.09.2022 nadobudli splatnosť v zmysle termínov splatnosti dohodnutých v úverovej zmluve (vždy

k 16.dňu v tom- ktorom mesiaci) a všetky splátky, ktoré sa mali stať v zmysle zmluvy splatnými počnúc októbrom 2022 a neskôr, sa stali splatnými zo zákona predčasne, dňom 30.09.2022.

21. Súd sa nestotožnil s tým, že časť platieb žalovaného bola započítaná na nároky ako poplatok za kolekcie – upresnené ako poplatky za upomienky v sume 14,- eur, poplatok za INTRUM 109,15 eur a na zaplatenie zmluvnej pokuty 13,80 eur. Čo sa týka poplatku za kolekcie, malo sa jednať o poplatky za upomienky z 08.02.2019 v sume 3,- eur a 4,- eur a z 02.12.2020 v sume 3,- eur a 4,- eur. Žalobca nepreukázal, že by veriteľ posielal žalovanému opakovane upomienky v tých dátumoch, kedy ich účtoval. Nie je jasné, či, na čo a akým spôsobom žalovaného vyzýval, a to opakovane, keď predložil len upomienky z iných dní (23.07.2020, 21.12.2020, 15.04.2021), ktoré dni vyhotovenia týchto výziev nekorešponujú s dňami účtovania poplatkov, a teda je zrejme, že sa má jednať o poplatky za nejaké iné výzvy, ktorých existencia ale preukázaná nebola. Rovnako žalobca nezdôvodnil, prečo účtoval v jeden deň po dva poplatky za dve upomienky, čo sa nejaví vôbec ani ako opodstatnené a efektívne, aby v jeden deň bol žalovaný vyzývaný dvakrát. Žalobca nepreukázal dôvodnosť započítania sumy 14,- eur na tento nárok, a preto na toto započítanie súd neprihliadol. Keďže bol nárok na zmluvnú pokutu vyhodnotený ako nedôvodný (o tom viac v nasledujúcom odseku), súd neprihliadol ani na započítanie sumy 13,80 eur na nedôvodnú zmluvnú pokutu. To isté súd konštatuje vo vzťahu k sume 109,15 eur započítanej na poplatok pre Intrum, ktorého výška ani samotné dojednanie z predloženej zmluvy súd preukázané nemal a žalobca ani skutkovo nezdôvodnil, o aký poplatok ide, za čo žalovaný týmto vlastne zaplatil, pričom žalobca nepreukázal, že by žalovaný bol povinný takýto poplatok (neobsiahnutý v zmluve, sadzobníku poplatkov, ani v iných dokumentoch) platiť. Súd preto sumu 136,95 eur odčítal od uplatnenej dlžnej istiny 3.016,12 eur a výsledná dlžná istina tak predstavuje sumu 2.879,17 eur. Ako bolo uvedené v odseku 19 vyššie, zmluvné úroky rovnako zostali dlžné, pričom žalobca si uplatnil dôvodne úroky v sume 878,54 eur, predstavujúce súčet úrokov obsiahnutých v splátkach 28 až 60, ktoré ostali preukázateľne nezaplatené. Rovnako tak ostali nezaplatené náklady na poisťné v celkovej výške 184,- eur obsiahnuté v 23 splátkach od splátky č. 28 (splatná v novembri 2020) až po splátku splatnú v septembri 2022 (splátka č. 50). Rovnako tak súd ako dôvodnú mal žalobu aj v časti poplatkov v sume 8,- eur, čo sú poplatky za výzvy z 21.12.2020 a 15.04.2021, ktoré boli v zmysle doručenky preukázateľne žalovanému doručované. Výška týchto poplatkov vyplýva z predloženého cenníka poplatkov, ktorý bol žalovaným podpísaný, a teda mal o týchto poplatkoch žalovaný vedomosť, pričom ich výšku súd hodnotil ako primeranú nákladom vrátane poštovného spojených s vyhotovením a dorúčením výzvy žalovaného poštovou prepravou do vlastných rúk. Nakoľko žalovaný preukázateľne nezaplatil istinu 2.879,17 eur, úroky 878,54 eur, poisťné 184,- eur a poplatky za upomienky 8,- eur, súd v tejto časti žalobe vyhovel a vo zvyšku žiadanej istiny žalobu zamietol. Tieto nároky nemajú svoj základ v neplatných, neprijateľných ustanoveniach zmluvy.

22. Žalobca si taktiež uplatňoval sumu zmluvnej pokuty, ktorú vyčíslil vo výške 420,- eur. Podľa čl. IX bod 1 a 2 zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ak sa dlžník dostane do omeškania so splácaním pravidelných splátok alebo ich časti podľa tejto zmluvy, veriteľ má právo požadovať okrem omeškaných pravidelných splátok zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 12% p.a. z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania. Navyiac v čl. II bod 2 predmetnej zmluvy si dohodli výšku úrokov z omeškania vo výške 5% ročne. V tomto smere je nutné uviesť, že nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z. (ďalej len nariadenie) v § 3a ods. 1 upravuje maximálnu výšku sankcií za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov. V nadväznosti na uvedené súd uvádza, že v danom prípade možno hovoriť o zmluvnej pokute a úrokoch z omeškania ako sankciách z omeškania podľa § 3a ods. 1 tohto nariadenia. Napriek tomu, že si žalobca v konaní uplatňuje nárok na zmluvnú pokutu len v rozsahu 10 %, v danom prípade je nevyhnutné vychádzať z dojednania o zmluvnej pokute (článok IX. bod 1.), na to aby bolo možné dospieť k záveru o dôvodnosti resp. nedôvodnosti nároku žalobcu. Ak teda predmetom zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo dojednanie o zmluvnej pokute ako sankcie za omeškanie dlžníka vo výške 12% z dlžnej sumy s tým, že úrok z omeškania predstavoval 5 %, tak je zrejme, že súčet týchto sankčných opatrení veriteľa prevyšuje trojnásobok úrokov z omeškania, keď je nevyhnutné zdôrazniť, že sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne, ale súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády (čo v danom prípade splnené nebolo, keď dojednaná zmluvná pokuta bola vo výške 12 % s tým, že úrok z omeškania bol vo výške 5 % = v súhrne 17 % v porovnaní s trojnásobkom úrokov z omeškania v súhrne vo výške 15 % prevyšovala tento trojnásobok úrokov z omeškania). Z uvedeného je nevyhnutné vychádzať bez ohľadu na skutočnosť, že žalobca v tomto konaní vyčíslil zmluvnú pokutu vo výške 10 % ročne na sumu

420,- eur, keď v zmluve o spotrebiteľskom úvere sa zmluvné strany dohodli na inom dojednaní, ktoré bolo v rozpore s § 3a ods. 1 nariadenia. Možno teda uzavrieť, že na základe uvedených skutočností súd matematickým výpočtom zistil súčet sankcií za omeškania a to úroku z omeškania 5,00 % ročne spolu so zmluvnou pokutou 12 % (tak ako bola dojednaná zmluvnými stranami), čo je 17,00 %, čo nezodpovedá zákonnému limitu vyplývajúcejmu z § 3a ods. 1 nariadenia. Keďže súčet úrokov z omeškania a zmluvnej pokuty v zmysle § 3a ods. 1 nariadenia boli dojednané v rozpore so znením príslušnej právnej úpravy v neprospech spotrebiteľa, pričom takéto zmluvné dojednania sú ako neprijateľné podmienky absolútne neplatné, avšak moderácia takýchto zmluvných dojednaní potom nie je možná (pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 29. 04. 2010, sp. zn. 8Co/76/2010), je súd toho názoru, že žalobca nemá nárok na zmluvnú pokutu vôbec. Je potrebné hodnotiť kumulatívny účinok všetkých sankčných podmienok v predmetnej zmluve bez ohľadu na to, či veriteľ skutočne trvá na ich plnej úhrade. Preto sa jednotlivé sankcie musia hodnotiť kumulatívne, dôsledkom čoho je potom neprijateľnosť všetkých sankcií ako celku (nezachováva sa časť sankcií, ktorá je v prijateľnej miere). Z uvedeného dôvodu súd žalobu v časti uplatnenej zmluvnej pokuty ako nedôvodnú zamietol. Ide o dojednanie, ktoré je neplatné pre rozpor so zákonom (podľa § 39 Občianskeho zákonníka) a súčasne ako neprimerane vysoká sankcia dojednaná v neprospech spotrebiteľa je to neprijateľná zmluvná podmienka, ktorá je neplatná podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka.

23. Okrem toho si žalobca uplatnil úroky z omeškania vo výške 5% ročne z jednotlivých dlžných splátok, a to zo splátok č. 24 až 27, ktoré boli síce do podania žaloby uhradené (a teda už predmetom tohto konania nie sú), avšak boli uhradené až po dni ich splatnosti, teda neskôr ako dňa 16.07.2020, 16.08.2020, 16.09.2020 a 16.10.2020, a to odo dňa nasledujúceho po dni ich splatnosti do dňa ich oneskorenej úhrady a vo vzťahu k splátkam č. 28 až 50 vždy odo dňa nasledujúceho po dni ich splatnosti, tj. od 17. dňa v mesiaci počnúc novembrom 2020 (pri splátke č. 28) až po september 2022 (pri splátke č. 50) až do zaplatenia. V prvom rade súd konštatuje, že žalobca si uplatňoval úroky z omeškania z celej sumy splátok pozostávajúcej z istiny aj úrokov. To znamená, že žiadal úroky z omeškania aj z tej časti splátky, ktorú tvorili úroky. Uvedený postup však nie je správny. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka zmluvné úroky (teda úroky z úveru), ako i úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky, pričom oneskoreným zaplatením zmluvných úrokov nevzniká právo na ďalšie úroky z omeškania. Podľa judikatúry Občiansky zákonník ani Obchodný zákonník neumožňujú veriteľovi požadovať od dlžníka príslušenstvo (úroky z omeškania) pre prípad omeškania s platením iného príslušenstva pohľadávky, t.j. zmluvných úrokov (Rc 5/2006). S prihliadnutím na to tak súd priznal úroky z omeškania len z tej časti jednotlivých splátok, ktoré tvorili istinu, teda len zo splátok istiny, pričom pri určení sumy istiny v tej –ktorej splátke vychádzal súd z upraveného splátkového kalendára po zmene výšky splátky (čl. 73), z ktorého je možné oddeliť, aká časť splátky pripadala na istinu a aká časť na úroky. Potom len z tej časti, ktorá pripadala na istinu, súd priznal úroky z omeškania a vo zvyšku žiadanych úrokov z omeškania žalobu zamietol. Okrem toho, súd musel pri priznaní úrokov z omeškania z týchto splátok zohľadniť to, že sumu 136,95 eur súd započítal na úhradu splátok istiny (a nie na úhradu nedôvodných poplatkov a zmluvnej pokuty), čo malo potom vplyv na spôsob priznania úrokov z omeškania. Suma 136,95 eur predstavuje podľa platobnej histórie tieto platby: 08.02.2019 v sume 12,15 eur a z 02.12.2020 v sume 124,80 eur. Súd preto priznal úroky z omeškania zohľadniac tieto čiastočné úhrady (ktoré pri uplatňovaní úrokov z omeškania žalobca nezohľadnil ako úhrady splátok), pričom to znamená, že po započítaní aj týchto platieb boli uhradené (do podania žaloby) splátky istiny č. 24 splatnej dňa 16.07.2020, splátky istiny č. 25 splatnej dňa 16.08.2020, splátky istiny č. 26 splatnej dňa 16.09.2020, splátky istiny č. 27 splatnej dňa 16.10.2020 (tieto boli zaplatené až po lehote splatnosti týchto splátok dňa 02.12.2020 tak, ako si žalobca uplatnil úroky z omeškania). Platba z 08.02.2019 v sume 12,15 eur bola započítaná na úhradu splátky istiny v splátke č. 28 splatnej dňa 16.11.2020, ktorá činila 70,32 eur. Suma 12,15 eur bola uhradená dňa 08.02.2019, teda v lehote splatnosti splátky -včas a zvyšok istiny v tejto splátke obsiahnutý v sume 58,17 eur bol uhradený až časťou platby z 02.12.2020, teda po lehote splatnosti a za obdobie do 02.12.2020 súd preto priznal úroky z omeškania. Splátka istiny v splátke č. 29 splatnej dňa 16.12.2020, ktorá činila 71,43 eur, bola uhradená zvyškom platby zo dňa 02.12.2020 v sume 66,63 eur (124,80 – 58,17), a teda bola uhradená včas v lehote splatnosti tejto splátky, a preto len so zvyškom splátky istiny v sume 4,80 eur, ktorá ostala celkom nezaplatená, je žalovaný počnúc dňom 17.12.2020 v omeškaní. Ostatné splátky počnúc splátkou č. 30 sú nezaplatené celkom, a preto súd z nich priznal úroky z omeškania až do zaplatenia. Sadzba uplatneného úroku z omeškania neprekračovala najvyššiu prípustnú výšku úrokov z omeškania § 3 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z. v znení účinnom od 01.02.2013. Súd tak priznal úroky z omeškania v sadzbe 5% ročne tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

24. Ďalej si žalobca uplatnil úroky z omeškania 5% ročne zo sumy 1.190,48 eur od 01.10.2022 do zaplattenia, pričom skutkovo sumu 1.190,48 eur vymedzil tak, že ide o istinu, ktorá ostala nezaplattená a ktorá sa stala splatnou dňom nasledujúcim po dni účinnosti uznesenia o vyhlásení konkurzu na majetok veriteľa. Z uvedeného potom vyplýva, že ide o istinu obsiahnutú v splátkach pôvodne splatných odo dňa 16.10.2022 až do 16.07.2023, teda v splátkach č. 51 až 60 (pozn. súdu : úroky z omeškania do 50.splátky boli posúdené v predošlom odseku). Podľa splátkového kalendára (č.l. 73 a 93) istina obsiahnutá v týchto splátkach ale v súčte predstavuje sumu 1.083,70 eur a nie sumu 1.190,48 eur, a teda z listín predložených samotným žalobcom vyplýva, že si tieto úroky z omeškania uplatňuje z vyššej sumy, než aká bola skutočne dlžná počnúc okamihom nadobudnutia jej splatnosti dňa 30.09.2022. Súd preto priznal úroky z omeškania len zo sumy 1.083,70 eur a vo zvyšku žiadaných úrokov z omeškania žalobu zamietol. Správne boli úroky z omeškania uplatnené od 01.10.2022 ako od prvého dňa omeškania. Sadzba uplatneného úroku z omeškania neprekračovala najvyššiu prípustnú výšku úrokov z omeškania § 3 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z. v znení účinnom od 01.02.2013. Súd tak priznal úroky z omeškania v sadzbe 5% ročne tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

25. Napokon si žalobca uplatnil úroky z omeškania z dlžného poistného, a to (po čiastočnom späťvzati žaloby) pri nákladoch za poistné splatných v júli 2020 až októbri 2020 do okamihu ich oneskorenej úhrady dňa 02.12.2020 a pri ostatných nákladoch za poistné počnúc novembrom 2020 až do septembra 2022 vždy odo dňa nasledujúceho po dni ich splatnosti až do zaplattenia. Náklady na poistné boli podľa zmluvy o zabezpečení poistného splatné vždy spolu so splátkou úveru, teda k 16. dňu v mesiaci, preto vždy od 17. dňa v mesiaci je žalovaný v omeškani s úhradou. Ako vyplýva z platobnej histórie, poistné splatné 16.07.2020, 16.08.2020, 16.09.2020 a 16.10.2020 bolo uhradené až dňa 02.12.2020, a preto za obdobie omeškania patria žalobcovi úroky z omeškania. Ostatné poistné za ďalšie mesiace nebolo zaplattené vôbec, a preto žalobcovi patria úroky z omeškania až do zaplattenia. Sadzba uplatneného úroku z omeškania neprekračovala najvyššiu prípustnú výšku úrokov z omeškania § 3 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z. v znení účinnom od 01.02.2013. Súd tak priznal úroky z omeškania v sadzbe 5% ročne tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

26. Podľa § 232 ods. 4 CSP, Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe žiadal o splátky. Súd povolil žalovanému splácať priznanú dlžnú sumu v mesačných splátkach vo výške 65,- eur, aj napriek tomu, že svoju aktuálnu sociálnu situáciu žalovaný nepreukázal, keď sa na posledné pojednávanie už nedostavil, svoju aktuálnu situáciu komplexne neopísal a ani na preukázanie svojej tvrdenej ťaživej sociálnej situácie nepredložil žiadne dôkazy. Žalobca však výslovne súhlasil so splátkami v sume 65,- eur mesačne a súd teda vychádzal z toho, že žalobca tieto splátky akceptoval. Súd určil výšku splátky na 65,-eur mesačne s prihliadnutím na výšku žalobcovi priznaného dlhu, pričom táto splátka predstavuje viac ako polovicu splátky v zmysle pôvodnej úverovej zmluvy (118,02 eur) a súd má za to, že žalobca nebude na zaplattenie dlhu čakať neprímerane dlho a jej výška je primeraná výške rozsudkom priznanej sumy. Súčasne súd určil, že v prípade neuhradenia čo i len jednej splátky riadne a včas, sa stane celý dlh splatným, teda žalovaný porušením svojej platobnej disciplíny stratí súdom priznanú výhodu splátok a bude musieť uhradiť celý, týmto rozsudkom priznaný, dlh naraz.

27. Podľa § 255 ods. 2 CSP, Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Zároveň súd aplikoval ust. § 256 ods. 1 CSP, Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Žalobca sa domáhal zaplattenia celkovo sumy 4.586,66 eur s úrokom z omeškania. Úspech žalobcu predstavuje priznanie sumy 3.949,71 eur s úrokom z omeškania, čo je úspech v rozsahu 86,11%. V časti o zaplattenie sumy 80,- eur, v ktorej súd konanie zastavil, procesné zavinenie na zastavení predmetnej časti konania nesie žalobca, pretože ten vzal žalobu späť v tejto časti vzhľadom na nezrovnalosť v matematickom vyčíslení nároku, na ktorých vysvetlenie dopytoval žalobcu súd. Preto možno vyvodiť, že v tejto časti, v ktorej bolo konanie zastavené, bol žalobca neúspešný. Vždy platí, že kto zavinil čiastočné zastavenie konania, mal ohľadne tejto časti žaloby neúspech a úspech sa z hľadiska posudzovania náhrady trov konania počíta opačnej strane sporu, teda žalovanému. Neúspech žalobcu ďalej predstavuje i tá časť, ktorú súd žalobu zamietol, tj. celý zvyšok žaloby, v tejto časti tak bol tiež žalovaný úspešný. Úspech žalovaného potom predstavuje 13,89%. Čistý úspech žalobcu (úspech – neúspech) je 72,22%. Súd preto žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v tomto rozsahu. O

